

Voi tätä elämää

Kirjoittanut Pirkko Rönkkö

Mikä lie minunkin tullut
kun ei raksuta runoja
solut aivoissa tavuta
tyyliä kalevalaista.

Onpa muutakin muretta,
turhanpäiväistä oloa.
Keitettävä,siivottava.
Surtava suruja monta.
Mihinkä minulla kiire?

Tuntuu turhalta elämä.
Nyt on maailma mullin mallin,
kertakaikkiaan kavala.
Harvemmin iloitsen siitä.

Pyörii päässä vimmatusti.
Joku kolkuttaa ovella!
Sydän siellä paukutteli:
- Teet, ajattelet pahoja,
tunnettuna syntisenä.

Mutta lohduttaa minua:
Sillä: - Niinhän oot sinäkin!